

108. Vaggvisa

And^{te}

Något fortare

Anders Gustafs rara fru Matilda Eriksson, född i Vingåker, hörde på, när låt nr 17 tecknades upp. Hon började då sjunga följande visa, som användes till vaggvisa. Jag har tecknat upp den mest för textens skull.

Text: När jag var en liten stritt, då fick jag sova hos flickera fritt,
och ingen på mig klandra.
Men se'n jag vart lite stor, så fick jag höra fula ord
utav käringer gamla.
Käringa med sin krokiga käpp, ho körde mig ur sänga
öpp, så håre' sto' i väre.

Anders Gustafs dotter, fru Hjulander, Gustavsberg, Floda, meddelade följande text till samma vaggvisa. Texten har använts av Anders Gustafs mor:

Tulleri tull, gick jag vall uti den långa mossen,
tappade jag bort skälleko, skällko het hon Stjärna.
Gick jag upp på högan berg, och ropade jag:
"Ko syta!" Då kom där fram en gammal
gumma, som sa': "Koa ligger länge i gryta".

Jfr. Sv.L. Dal. 527 b.